

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U SPLITU
Split, Sukoišanska 6

23 Povrv-412/2015

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A
I
R J E Š E N J E

TRGOVAČKI SUD U SPLITU, po sucu Ivani Madunić, kao sucu pojedincu, na prijedlog sudskog savjetnika Larija Glavaša, u pravnoj stvari tužitelja SREDIŠNJE KLIRINŠKO DEPOZITARNO DRUŠTVO d.d., Zagreb, Heinzelova 62 a, OIB: 64406809162, kojeg zastupa pun. Ana Cerovec, odvjetnica u Zagrebu, protiv tuženika CIGLANA-SINJ d.d., u stečaju, Sinj, Put Ruduše 44, OIB: 88402359413, kojeg zastupa stečajni upravitelj Zoran Miletić, a ovaj po pun. Vinku Samardžiću, odvjetniku u Splitu, radi isplate 3.802,55 kn i spp, nakon usmene i javne glavne rasprave zaključene dana 5. studenoga 2015. godine, održane u nazočnosti zamjenice punomoćnice tužitelja i zamjenika pun. tuženika, na ročištu za objavu i uručenje odluke održanom dana 17. prosinca 2015. godine

presudio je

Platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javnog bilježnika Petra Žanka iz Trogira, poslovni broj Ovr-26/15, od 13. veljače 2015. godine, kojim je naloženo tuženiku isplatiti tužitelju u roku od osam dana iznos od 3.802,55 kn, sa zateznom kamatom na iznose od:

- 120,61 kn, od 11. lipnja 2014. godine,
- 531,20 kn, od 11. srpnja 2014. godine,
- 531,20 kn, od 12. kolovoza 2014. godine,
- 556,20 kn, od 11. rujna 2014. godine,
- 531,20 kn, od 11. listopada 2014. godine,
- 531,20 kn, od 11. prosinca 2014. godine,
- 556,20 kn, od 13. siječnja 2015. godine,

po stopi određenoj člankom 29. stavak 2. Zakona o obveznim odnosima, na odnose iz trgovačkih ugovora, na iznos od 444,74 kn, s pripadajućom zakonskom zateznom

kamatom po stopi određenoj člankom 29. stavak 2. Zakona o obveznim odnosima, a koja teče od 12. veljače 2015. godine do isplate, te plati trošak ovršnog postupka u iznosu od 887,25 kn, sa zakonskom zateznom kamatom od 13. veljače 2015. godine do isplate, po stopi određenoj člankom 29. stavak 2. ZOO-a, na odnose iz trgovačkih ugovora, održava se na snazi, dok se ukida platni nalog nalog sadržan u rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javnog bilježnika Petra Žanka iz Trogira, poslovni broj Ovr-26/15, od 13. veljače 2015. godine, kojim je naloženo tuženiku isplatiti tužitelju u roku od osam dana iznos od 27,00 kn, sa zakonskim zateznim kamata od 13. veljače 2015. godine do isplate.

r i j e š i o j e

I – Utvrđuje se da je tužitelj povukao tužbu u dijelu kojim se zahtijeva od tuženika platiti iznos od 743,50 kn, na ime dijela troškova ovršnog postupka, sa zakonskim zateznim kamata od 13. veljače 2015. godine, do isplate, pa se platni nalog nalog sadržan u rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javnog bilježnika Petra Žanka iz Trogira, poslovni broj Ovr-26/15, od 13. veljače 2015. godine, u tom dijelu ukida.

II – Dužan je tuženik u roku od osam dana platiti tužitelju parnični trošak u iznosu od 3.950,00 kn, dok se odbija zahtjev tužitelja radi naknade parničnog troška u iznosu od 312,50 kn.

Obrazloženje

Rješenjem o ovrsi javnog bilježnika Petra Žanka iz Trogira, poslovni broj Ovr-26/15, od 13. veljače 2015. godine, naloženo je ovršeniku (sada tuženiku), isplatiti ovrhovoditelju (sada tužitelju), iznos od 3.802,55 kn sa zateznim kamata, na iznose navedene u citiranom rješenju o ovrsi do isplate, te naknaditi mu trošak ovršnog postupka.

Pravodobnim prigovorom ovršenik je osporio u cijelosti naprijed navedeno rješenje o ovrsi navodeći kako ne duguje traženi iznos ovrhovoditelju. Ističe kako je u konkretnom slučaju Općinski sud u Sinju, nadalje, kako je svoje dugovanje prema ovrhovoditelju podmirio što dokazuje uplatnicom koju prilaže uz prigovor a ističe i kako su troškovi ovršnog postupka nezakonito odmjereni. Konačno, predlaže prekid postupka jer je nad tuženikom 28. studenoga 2013. godine otvoren stečajni postupak.

Rješenjem poslovni broj: 23 Povrv-412/2015, od 19. ožujka 2015. godine, ovaj sud stavio je van snage rješenje o ovrsi te odlučio nastaviti postupak kao u povodu prigovora protiv platnog naloga.

Tužitelj je tijekom postupka uz podnesak od 9. lipnja 2015. godine, dostavio Ugovor o članstvu (list 20 spisa) po kojem tuženik od 15. svibnja 2006. godine koristi usluge tužitelja. Priložio je i utužene račune, cjenik usluga, pravila i upute tužitelja a predložio je i zatražiti podatke od strane Ministarstva financija u svezi korištenja odbitka pretporeza na utužene račune (list. 21-47 spisa).

Tuženik je potom isticao da je dio potraživanja plaćen tužitelju a na ročištu održanom 16. lipnja 2015. godine obvezao se dostaviti i dokaz o tome. Nadalje, istaknuo je i prigovor zastare potraživanja.

Tužitelj je ostao kod iznesenih tvrdnji i navoda te zahtjeva za isplatu, a sud je do zaključenja raspravljanja pribavio i podatke od strane nadležne Porezne uprave (list 62. spisa).

Sud je izveo dokaz pregledom i čitanjem isprava priloženih spisu.

Tužbeni zahtjev je osnovan.

Stranke su popisale parnični trošak.

Nije sporno da su stranke imale zaključen ugovor o članstvu od 9. svibnja 2006. godine, temeljem kojeg tuženik kao član izdavatelj od 15. svibnja 2006. godine koristi usluge Depozitorija, dok su redovne dionice tuženika od toga dana uključene u usluge prijeboja i namire. Tuženik to ne osporava kao što ne osporava niti da je imao obvezu plaćanja prema tužitelju.

Tuženik ističe pak da je platio tužitelju iznos dugovanja (prema prigovoru na rješenje o ovrsi), ističe kako je za nadležni sud za postupanje Općinski sud u Sinju, predlaže prekinuti postupak jer je nad tuženikom 2013. godine otvoren stečajni postupak a osporava i visinu odmjerenih troškova ovršnog postupka. Tijekom postupka istaknuo je prigovor zastare potraživanja.

U svezi prigovora tuženika o mjesnoj nenadležnosti suda, vrijedi istaknuti kako se u konkretnom slučaju imaju primijeniti odredbe članka 63. ZPP-a, koje određuju da je u sporovima koji nastaju tijekom i u povodu stečajnog postupka, mjesno nadležan isključivo sud na čijem se području provodi stečajni postupak, a u ovom slučaju je to Trgovački sud u Splitu.

Nadalje, u svezi prigovora zastare potraživanja tužitelja, sud je utvrdio kako je neosnovan prigovor tuženika. Naime, odredbom članka 228. stavak 1. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine br. 35/05, 41/08, dalje: ZOO), propisano je da međusobne tražbine iz ugovora o prometu robe i usluga te tražbine za izdatke učinjene u vezi s tim ugovorima zastarijevaju za tri godine. U konkretnom slučaju, tužitelj temelji svoje potraživanje po računima od 1. svibnja 2014. godine do 1. prosinca 2014. godine a prijedlog za ovrhu podnesen je 12. veljače 2015. godine, dakle unutar zastarnog roka pa je stoga i prigovor tuženika neosnovan.

Tuženik je još u prigovoru na rješenje o ovrsi istaknuo da je platio potraživanje prema tužitelju. Na taj način tuženik ne spori da je postojala obveza prema tužitelju ali da je ona prestala uplatom prema tužitelju. Pregledom priložene uplatnice (list 10 spisa), sud je utvrdio da se radi o uplati iznosa od 3.800,91 kn, na dan 30. siječnja 2015. godine a u opisu plaćanja navedeno je otplata dijela duga. Dakle, tuženik u predmetnoj uplatnici ne navodi izričito na koje dugovanje se odnosi uplata već ističe kako se plaćanje vrši radi otplate dijela dugovanja.

Međutim, tužitelj je osporio ovakve navode tuženika ističući kako je primljenom uplatom zatvorio preostale račune po kojima je tuženik imao dugovanja te isti nisu niti predmet ovog postupka a računi su zatvarani prema datumu dospijeća. O tome tužitelj opširno navodi u podnesku od 9. lipnja 2015. godine (list. 17-19 spisa), te navodi kako je tužitelj pokrenuo postupak prisilne naplate svojih potraživanja po dospjelim računima koji su ostali nepodmireni nakon zaprimljene uplate tuženika. Ovakvo što tuženik ničim nije osporio niti je u tom smislu na bilo kakav način pobio tvrdnje protivnika iako je imao obvezu to učiniti (članak 7., članak 219. ZPP-a).

Tuženik je čak na ročištu za glavnu raspravu održanom 16. lipnja 2015. godine istaknuo da se obvezuje o tome dostaviti i dokaz da je makar dio potraživanja prema tužitelju podmiren, međutim, iako mu je od suda udijeljen primjeren rok za takvu radnju, tuženik do zaključenja raspravljanja o tome nije dostavio nikakav dokaz.

Slijedom navedenog a polazeći od neprijeporno utvrđenog činjeničnog stanja iz kojeg proizlazi obveza tuženika prema tužitelju, te da su računi dospjeli na naplatu, sud je odlučio kao u izreci presude, te je obvezao tuženika na plaćanje dospjelih obveza prema tužitelju. Tuženik je kao sudionik u ovom obveznom odnosu dužan ispuniti svoju obvezu te je odgovoran za njezino ispunjenje temeljem članka 9. ZOO-a. Pored toga, obvezao je tuženika i na plaćanje zateznih kamata jer je tuženik nedvojbeno zakasnio s isplatom glavnice potraživanja tužitelju, sukladno članku 29. stavak 1. i 2. ZOO-a.

Sud je pak odlučio ukinuti platni nalog u dijelu koji se odnosi na odmjerene troškove ovršnog postupka sukladno prigovoru tuženika na rješenje o ovrsi. Naime, tužitelj je najprije u podnesku od 9. lipnja 2015. godine, predložio sudu da utvrdi povlačenje tužbe u dijelu koji se odnosi na dio predvidivih troškova ovrhe u ukupnom iznosu od 743,50 kn sa pripadajućim zateznim kamatama od dana donošenja rješenja o ovrsi do isplate, slijedom čega je ovaj sud i utvrdio povlačenje u tom dijelu po prijedlogu tužitelja te odlučio kao u točki I. izreke rješenja. Međutim, tužitelj je ustrajao na naknadi predvidivog troška ovršnog postupka u iznosu od 27,00 kn, sa pripadajućim zateznim kamatama iako takav trošak tužitelj ničim nije dokumentirao niti je naveo na što bi se takav trošak odnosio, odnosno nije dokazao da je imao takav trošak, pa je stoga opravdan prigovor tuženika a sud je odlučio temeljem članka 451. stavak 3. ZPP-a, u tom dijelu ukinuti platni nalog radi čega je odlučeno kao u izreci presude.

Odluka o parničnom trošku utemeljena je na odredbama članka 154. stavak 1. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine br. 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 84/98, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14), i važeće Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (NN br. 42/12). Tužitelju je tako priznat trošak prema uspjehu u sporu za pristup na ročište od 16. lipnja 2015. godine, 5. rujna 2015. godine te 5. studenoga 2015. godine po 500,00 kn, trošak sastava podnesaka od 8. lipnja 2015. godine, 9. rujna 2015. godine te 18. rujna 2015. godine po 500,00 kn, sve uvećano za 25 % PDV-a, te trošak sudske pristojbe za presudu suda u iznosu od 200,00 kn, sveukupno 3.950,00 kn, dok se odbija zahtjev radi naknade parničnog troška u iznosu od 312,50 kn, koji trošak se odnosi na pristup na ročište radi objave presude ovog suda u iznosu od 250,00 kn uvećano za 25% pdv-a jer tužitelj nije niti pristupio na zakazano ročište, radi čega je odlučeno kao u točki II. izreke rješenja.

U Splitu, 17. prosinca 2015. godine

S U D A C

Ivana Madunić, v.r.

Za toč. otpr. ovls.lužbenik

Marijana Bakić

M Bakić

POUKA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ove odluke nezadovoljna stranka ima pravo žalbe Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u Zagrebu. Presuda kojom se završava spor u postupku u sporovima male vrijednosti može se pobijati samo zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točke 1.,2.,4.,5.,6. 8.,9.,10 i 11 ZPP-a i zbog pogrešne primjene materijalnog prava. Žalba se može izjaviti u roku od osam dana od dostave prijepisa ove odluke, putem ovog suda, u pisanom obliku, u tri primjerka.